

PREGLED SVETOVNE KNJIŽEVNOSTI

EGIPČANSKA KNJIŽEVNOST

1. Nastanek egipčanske književnosti: Okoli 3000 pr.n.št.
2. Periodizacija egipčanske književnosti: Književnost stare države (3000-2000 pr.n.št.), književnost srednje države (1990-1780 pr.n.št.), književnost nove države (1550-1150 pr.n.št).
3. Zvrsti egipčanske književnosti: Poezija: delovna pesem, ljubezenska pesem, verska himna, reflektivna in didaktična pesem. Proza: didaktične, poučne, reflektivne zvrsti, zgodovinska poročila, zgodbe z napol zgodovinsko, mitično, pravljlično in novelsko snovjo.
4. Egipčanske lirske pesmi: Pesem nosačev žita, Začetek besed velike razsvetljevalke srca, Himna sončnemu božanstvu.
5. Zvrsti egipčanske poezije: Delovne pesmi, ljubezenske pesmi, verske himne, reflektivne pesmi, didaktične pesmi.
6. Pet egipčanskih pripovednih del: Sinhujeva zgodba, Pastirjeva zgodba, Brodolomčeva zgodba, Zgodba o dveh bratih, Zgodba o usojenem princu.

BABILONSKO- ASIRSKA (SUMERSKO–AKADSKA) KNJIŽEVNOST

7. Datacija babilonsko-asirske književnosti: Začetki segajo v leto 3000 pr.n.št., dokončno podobo pa je ta književnost začela dobivati okoli leta 1700 pr.n.št
8. Zvrsti babilonsko-asirske književnosti: Epika (razvit ep), Proza: basen, zbirke moralnih nauk, modrih izrekov in pregovorov, Poezija: lirske pesmi → himne bogovom, žalostinke, spokorne pesmi.
9. Tri babilonsko-asirske pesnitve: Ep o Gilgamešu, Pesem o stvarjenju sveta, Legenda o Etani, Pot boginje Ištar v podzemlje.
10. Datacija Gilgameša: Starejša verzija je nastala v južni Babiloniji okoli 1700 pr.n.št., mlajša je prav tako babilonska, nastala okoli leta 1200 pr.n.št.

STAROŽIDOVSKA KNJIŽEVNOST

11. Trije primeri starožidovske poezije: Visoka pesem, Knjiga psalmov, preroške knjige.
12. Šest pripovednih del starožidovske literature: o stvarjenju sveta, o Adamu in Evi, o Abelu in Kajnu, o vesoljnem potopu, o Abrahamu, o Jožefu in njegovih bratih, o Mojzesu, o Samsonu, o Davidu in Salomonu, o Jozuetu ...
13. Datacija Visoke pesmi: 4. stol. pr.n.št.
14. Datacija Biblije in štirje deli Nove zaveze: Nastajati je začela v 7. stol. pr.n.št., zaključena je bila okoli l. 100 n. št., svojo dokončno obliko pa je dobila v 4. stol.n. št.; Evangeliji, Apostolska dela, Pisma in Apokalipsa.
15. Osrednje delo starožidovske književnosti: Biblija
16. Datacija starožidovske književnosti: Od 7. stol. pr.n.št. do 4. stol.n.št.
17. Datacija preroških knjig: 8. in 7. stol. pr.n.št
18. Datacija Jobove knjige: 4. stol. pr.n.št.
19. Datacija Apokalipse: 100 n.št.
20. Šest poučnih del starožidovske književnosti: Jobova knjiga, Knjiga pregovorov, Pridigar, Apokalipsa, parabole NZ, modrostne knjige
21. Osebe iz Visoke pesmi: ženin, Sulamit, zbor jeruzalemskih žena

ARABSKA KNJIŽEVNOST

22. Periodizacija arabske književnosti: 6. stol. n. št., vrh doseže med 8. in 10. stol., nato do 1400, kasneje doba mrtvila do preporoda v 2. pol. 19. stol.
23. Datacija Korana: 653 n. št.
24. Osrednja pesniška oblika arabske književnosti: Gazela
25. Dve zbirki beduinske poezije in datacija: Muallaqat iz 8. stol. n. št., Hamasa, nastala po letu 800 n. št.
26. Dva avtorja beduinske poezije in datacija: Šanfara 6. stol. n. št., Imra'alqais 2. pol. 6. stol.
27. Tri vrste arabske poezije: Beduinska poezija, Klasična poezija, Poklasična poezija.
28. Dva predstavnika predklasične arabske poezije in zbirke: Šanfara – Hamasa , Imra'alqais – Mualaqat
29. Predstavniki klasične arabske poezije in datacija: Abu Nuvas (760-810)
30. Dva predstavnika arabske poklasične poezije in datacija: Mutanabbi (910-960), Ibn al-Farid (1180-1235)
31. Dva arabska pripovednika in osrednje delo: Hamadahani (1000), Hariri (1054-1122), najpomembnejše delo arabske književnosti je Tisoč in ena noč.
32. Datacija Tisoč in ene noči: Zametek se pojavi v 8. stol., okoli 800 so jo prevedel v arabščino in dopolnili z zgodbami o Harunu al-Rašidu.

PERZIJSKA KNJIŽEVNOST

33. Periodizacija perzijske književnosti: Stara do leta 331 p. n. št., srednja do 642 n. št. in nova od 7. stol. n. št. dalje
34. Temeljno delo perzijske književnosti in avtor: Avesta, utemeljil jo je Zaratrusta
35. Deli Aveste: Gathas, Zend-Avesta
36. Datacija Aveste: 3., 4., stol. n. št.
37. Perzijski epiki: Firduzi, Nizami, Džami
38. Dva perzijska epa: Šah-Name, Jusuf in Zulaiha
39. Dva perzijska dvorsko-ljubezenska epa: Hosrau, Jusuf in Zulaiha
40. Dva perzijska dvorsko-ljubezenska epika: Nizami, Džami
41. Štirje perzijski liriki: Omar Hajam, Hafis, Attar, Sadi, Rumi
42. Delo Omar Hajamija: Rubaijat
43. Naslov Hafisove zbirke: Divan

INDIJSKA KNJIŽEVNOST

44. Periodizacija indijske književnosti: Prvo obdobje od srede 2. tisočletja do leta 200 pr. n. št., drugo obdobje se začne po letu 200 in traja do 1200 n. št.
45. Trije jeziki indijske književnosti: Sanskrt, prakrt, pali
46. Zvrsti indijske književnosti: lirika → verske himne v Vedah, posvetna lirika – didaktično moralistična; epika → religiozno nacionalni ep, purane; dramatika; pripovedništvo → bajke, pripovedke, pravljice, basni
47. Religiozno nacionalna epa: Mahabharata, Ramajana
48. Datacija Mahabharate in Ramajane: Mahabharata (500 pr. n. št.-400 n. št.) Ramajana (4. stol. pr.n.št.-2. stol. n.št)
49. Glavne osebe Mahabharate in Ramajane: Mahabharata: rodova Kuru in Pandu, Ardžuno, Krišna, Višnu; Ramajana: Rama, Sita
50. Indijski dramatik: Kalidsa, Bhasa, Šudraka, Bhavabhuti.
51. Drame Kalidse: Malavika in Agnimitra, Urvaši, Šakuntala.
52. Lirika Kalidse: Meghaduta, Ritusamhara

53. Liriki indijske književnosti: Kalidsa, Amaru, Bhartrihari, Džajadeva
54. Pripovedna dela: Džatake, Pančatantra, Hitopadeša, Kalilah in Damnath, Zgodbe desetih princev
55. Zbirke Ved: Rigveda, Samaveda, Jadžurveda, Atharvaveda
56. Štiri vrste spisov v Vedah: Rigveda, Samaveda, Jadžurveda, Atharvaveda.
57. Štiri vrste spisov v Mahabharati: Bhavadgita, Savitri, Nala, Damajanti

KITAJSKA KNJIŽEVNOST

58. Obdobja kitajske književnosti: dinastija Čou, dinastija Han, dinastija Tang, dinastija Sung, dinastija mongolskih vladarjev, dinastija Ming.
59. Moralno-filozofski sistemi: konfucionizem, taoizem, budizem
60. Kanonične knjige Konfucija: Ši-king, Šu-king, Li-ki, Ji-king, Ljun-jü.
61. Utemeljitelji Taoizma: Laoce
62. Didaktični spisi: Tao-te-king, Ljun-jü
63. Kitajska lirika: Ši-king (ljudska lirika), individualistična lirika
64. Kitajski liriki: Li-tai-po, Tu-fu, Po-lo-tien, Su-tung-po
65. Kitajski romani: Zgodba o treh cesarjih, Razbojniki iz močvirja Lian Šan, Češpljev cvet v zlati vazi, Sanje v rdeči sobi.
66. Kitajske drame: Zgodba o zahodni sobi, Zgodba o lutnji, Sirota iz družine Čao, Krog s kredo
67. Kitajsko pripovedništvo: Kitajski roman, novela (Nenavadne zgodbe iz novih in starih časov).

JAPONSKA KNJIŽEVNOST

68. Obdobja japonske književnosti: obdobje najstarejših književnih spomenikov (8. stol. n. št.), klasična doba ali obdobje Hejan (792-1186), poklasično obdobje (1186-1601), obdobje Tokugava (1603-1868)
69. Verzna forma: tanka ali uta, hokku; hokku se takrat, ko je njegova vsebina vedra ali šaljiva, imenuje haikai ali haiku.
70. Prozne zvrsti: pravljice, potopisni zapiski, memoari, zbirke aforizmov, zbirke dnevnikov, monogatari (ustreza evropskemu romanu)
71. Japonska lirika: Nihongi, Kodžiki, Maniošu, Kokinšu.
72. Japonski liriki: Otomo no Jakomoči, Kakinomoto no Hitomaro, Jamabe no Hkahito, Ki no Tsurajuki, Ono no Komači, Sosei, Izumi Šikibu, Saigio, Matsuo Bašo
73. Japonska proza: Zgodba o sekalcu bambusa, Tosa dnevnik, Dnevnik enodnevnice, Ise-monogatari, Makura no soši, Zgodbe princa Gendžija
74. Japonski prozaisti: Ki no Tsurajuki, Sei Šonagon, Murasaki Šikibu, Ihara Saikaku
75. Japonski dramatik: Čikamatsu Monzaemon, Takeda Izumo
76. Zvrsti drame: No-igre, meščansko gledališče z zgodovinskimi, ljubezenskimi in družinskimi temami.

GRŠKA KNJIŽEVNOST

77. Periodizacija grške književnosti: arhaično – predklasično obdobje (8. – 5. st.pr.n.št), klasično obdobje (5. – 4. st.pr.n.št), helenistično obdobje (4.st.pr.n.št. – 5.st.n.št)
78. Dva pomembna epa: Iliada in Odiseja
79. Osebe Iliade: Ahil, Ajas, Agamemnon, Priam, Hektor, Helena, Paris, Patoklos.
80. Osebe Odiseje: Odisej, Penelopa, Telemah, Kirka, Faiki, snubci ...
81. Kiklični epi: Ep o Argonavtih in Heraklu, Margites, Vojna žab in miši.
82. Didaktični epik: Hesiod

83. Didaktični epi: Teogonija, Dela in dnevi
84. Zvrsti lirike: elegija, jambografija, melika
85. Elegiki: Kalinos, Tirtailos, Mimnermos, Solon, Teognis
86. Jambograf: Arhilohos
87. Meliki: zbornica (Alkman, Arion, Stesihoros, Ibikos, Simonides, Bakhilides, Pindar), monodična (Alkaios, Sapfo, Anakreon)
88. Načini izvajanja melike: ob spremljavi brenkal – monodična melika, izvajal jo je eden, zbor jo je izvajal s petjem in plesom – zbornica melika
89. Dela Sapfo: Himna Afroditi, Agalis
90. Tipi zborovske lirike: ditirambi, epinkiji, enkomije, treni
91. Predstavniki zborovske lirike: Pindar, Bakhilides, Simonides, Ibikos, Stesihoros, Arion, Alkman)
92. Zvrsti dramatike: tragedija, komedija, mimos, satirska igra
93. Kdo izpostavi igralca? Tespis (534 pr.n.št)
94. Deli tragedije: prolog, parados, epeisodia, stasima, eksodos
95. Dela Ajshila: Sedmerica zoper Tebe, Perzijci, Pribežnice, Uklenjeni Prometej, Oresteja(Agamemnon, Daritev na grobu, Evmenide)
96. Dela Sofoklesa: Aias, Elektra, Tračanke, Filoktet, Oidipus v Kolonu, Kralj Oidipus, Antigona
97. Dela Evripida: Kiklop, Alkestis, Medeja, Heraklidi, Hipolis, Hekaba, Pribežnice, Andromaha, Herakles, Trojanke, Elektra, Ion, Ifigenija na Tavridi, Helena, Feničanke, Bahke, Ifigenija v Avlidi
98. Tri osebe iz Oresteje: Agamemnon, Klitaimnestra, Orest
99. Dve osebi iz Uklenjenega Prometeja: Prometej, zbor Okeanid
100. Tri osebe iz Ojdipa: Oidip, Jokasta, Teiresias
101. Štiri osebe iz Antigone: Antigona, Ismena, Kreon, Haimon
102. Šest Evripidovih dram: Kiklop, Alkestis, Medeja, Heraklidi, Hipolitos, Hekaba, Ion, Ifigenija na Tavridi, Helena, Feničanke, Bahke, Ifigenija v Avlidi
103. Dve osebi iz Medeje: Medeja, Jazon
104. Datacija Medeje: 431
105. Dva grška pisca komedij: Aristofan, Menander
106. Šest Aristofanovih komedij: Aharnjani, Vitezi, Oblaki, ose, Mir, Ptiči, Lizistrata, Ženski zbor v Tezmoforiju, Žabe, Ženske v ljudski skupščini, Pluto
107. Dve Menandrovi komediji: Pravdarji, Čemernež
108. Delitev grške komedije: stara komedija, traja vzporedno s tragedijo, do začetka 4. stol; srednja komedija, nastala sredi 4. stol., skoraj ni ohranjena; nova komedija
109. Predstavniki grške proze: Ezop, Herodot, Tukidides, Ksenofon, Plutarh, Lizija, Izokrates, Demostenos, Parmenides, Empedokles, Heraklid, Platon
110. Predstavniki grške zgodovinopisne proze: Herodot, Plutarh, Ksenofon, Tukidides
111. Zgodovinopisna dela: Zgodbe, Zgodovina peloponeške vojne, Anabaza, Vzporedni življenjepisi
112. Začetnik grške zgodovinopisne proze: Herodot (5. stol. pr.n.št.)
113. Dva predstavnika filozofske proze: Parmenides, Empedokles, Platon
114. Štiri Platonova filozofska dela: Apologija Sokrata, Kriton, Protagoras, Gorgias, Menon, Symposion, Faidon, Država, Faidros, Parmenides, Timaios, Zakoni
115. Datacija Aristotelove Poetike: 330 pr. n.št.

116. Štirje predstavniki helenističnega pesništva: Aratos, Kalimah, Apolonij Rodoški, Teokrit, Herondas
117. Glavno delo Apolonija Rodoškega: Argonavti
118. Kdaj se razvije grška novela? Po letu 300 pr. n.št.
119. Kdaj se razvije grški helenistični roman? 2. stol. pr.n.št
120. Štirje tipi grškega helenističnega romana: pustolovsko-ljubezenski roman, utopično-potopisni roman, psevdohistorični roman, zgodnjekrščanski roman
121. Štirje helenistični ljubezensko-pustolovski romani: Jamblinova Babilonika, Ahila Tatia Leukipa in Kleitofon, Etiopske zgodbe
122. Glavno Heliodorjevo delo: Etiopske zgodbe
123. Longosov roman in datacija: Dafnis in Hloa, 3.stol. n.št.
124. Primer utopično-potopisnega romana: Čuda onstran Thule
125. Primer zgodnjekrščanskega romana: Klementov roman
126. Primer psevdohistoričnega romana: Psevdokallisthenes
127. Dve osebi iz Heliodorjevega romana Etiopske zgodbe: princesa Harikleja in Grk Teagen
128. Predstavniki grške stare komedije: Aristofan – 5. stol. pr.n.št
129. Predstavniki grške nove komedije: Menander – 4. stol. pr.n.št.
130. Kdo je upodobil motiv Fedre? Evripides, Racine, Seneka
131. Kdo je upodobil motiv Prometeja? Aishiles, Goethe, Shelly, Gide
132. Kdo je upodobil motiv Medeje? Evripides, Seneka, Grillparzer, Corneille, Anouilh
133. Kdo je upodobil motiv Ifigenije? Evripides, Racine, Gluck, Goethe
134. Pisec helenističnega epa o argonavtih: Apolonij Rodoški

RIMSKA KNJIŽEVNOST

135. Periodizacija rimske književnosti: arhaična doba od 240 do 81 pr.n.št.; zlati vek od 81 pr.n.št. do 14 n.št.; srebrni vek od 14 n.št. do 117; obdobje poznega cesarstva od 117 do 476
136. Kdaj je bil prvi evropski prevod in kaj? Leta 240 Grk Livius Andronikos prevede Odisejo v latinščino
137. Pet del Terenca: Deklica z Andra, Samomučilec, Evnuh, Phormio, Brata, Tašča
138. Osebe iz Eneide: Enej, Didona, Turn
139. Trije pisci epigramov: Katul, Marcial
140. Pet rimskih zgodovinopiscev: Julij Cezar, Tit Livij, Plinij Starejši, Tacit, Suetonij
141. Trije epiki: Naevius, Enij, Vergil
142. Delo Lukreca: O naravi sveta
143. Delo Katula: Carmina
144. Delo Tibula in Properca: Tibul: 2 knjigi ljubezenskih elegij, posvečenih Deliji; Properc: 4 knjige elegij, posvečene Cynthii
145. Štiri Cicerova dela: O govorniku, O republik, Brutus, Govornik, O najvišjem dobrem in zlem, Tuskulanski pogovori, O dolžnostih
146. Dve deli Julija Cezarja: O galski vojni, O državljanski vojni
147. Dve Salustovi deli: Katilinova zarota, Vojna zoper Jugurtho
148. Pet lirikov: Lukrec, Katul, Horac, Tibul, Properc, Ovid, Marcial.
149. Horacove zbirke: Epode (4), Sermones (2), Poslanice (2), Pismo Pisonom – O pesniški umetnosti, Ode (4)

150. Tri Ovidove zbirke: Ljubezenske pesmi, Heroides, Umetnost ljubezni, Zdravila ljubezni, Preobrazbe, Fasti, Žalostinke, Pontska pisma,
151. Komu je Tibul posvetil pesmi? Deliji
152. Najpomembnejša romana: Apulej: Zlati osel; Petronij: Satirikon
153. Tri Vergilova dela: Eneida, Bukolika, Georgika
154. Tri Plavtova dela: Dvojčka, Hišni strah, Amphitruo, Asinaria, Aulularia, Captivi, Cistellaria, Mostellaria, Miles gloriosus
155. Kdo je upodobil motiv Amfitrona? Moliere, Kleist, Giraudoux
156. Kdo je upodobil motiv Menehmi? Shakespeare, Goldonij
157. Pet Senekovih tragedij: Besneči Herkules, Trojanke, Medeja, Feničanke, Fedra, Oidipus, Agamemnon, Tiestes, Herkules na Oeti

SREDNJEVEŠKA KNJIŽEVNOST

158. Avguštinova dela: Izpovedi, O božji naravi
159. Pesniki, ki upodablajo biblično snov: Iuvencus, Caedmon, Cymewulf, Otrfid iz Weissenburga
160. Kdo je pisal alegorične pesnitve? Prudencij – Boj za dušo
161. Datacija Carmine Burane: po letu 1230
162. Prvo filozofsko delo srednjega veka: Boetij – O tolažbi filozofije
163. Datacija Geste romanorum: 1340 v Angliji
164. Najpomembnejša zbirka latinske prozne književnosti v srednjem veku: Auguštin – Izpovedi
165. Naslov islandske zbirke in datacija: Edda – 1270
166. Ohranjena junaška pesem in datacija: Hildebrandova pesem, nastala pred letom 800.
167. Dve osebi iz Hildebrandove pesmi: Hildebrand in Hadubrand
168. Starogermanski ep in datacija: Ep o Beowulfu, 10. stoletje
169. Osebe iz Beowulfa: Beowulf, pošast Grandel, zmaj
170. Cikli Chansons de geste: cikel Karla Velikega, cikel Guillaumea d'Orange, cikel Doona de Mayence.
171. Periodizacija srednjeveške književnosti: zgodnji srednji vek od začetkov do leta 1100, visoki srednji vek od 1100 do 1300, pozni srednji vek od 1300 do 1500.
172. Dva cerkvena himnika iz 4. stol.: Hilarij iz Poizeirsa, Prudencij Ambrozij.
173. Dva cerkvena himnika iz 13. stol. Jacopone da Todi, Thomas de Celano, Frančišek Asiški
174. Tri dela cerkvene himnike: Hvalnica stvarstvu, Stabat mater, Dies irae
175. Dva predstavnika latinske proze: Tertulijan, Ciprian, Laktencij
176. Pet junaških epov: Ep o Beowulfu, Ep o Rolandu, Pesem o Cidu, Ep o Nibelungih, Pesem o Igorjevem pohodu.
177. Najpomembnejši nemški nacionalni ep in datacija: Pesem o Nibelungih, začetek 13. stol.
178. Najpomembnejši francoski nacionalni ep in datacija: Pesem o Rolandu, 12. stoletje
179. Najpomembnejši ruski nacionalni ep in datacija: Pesem o Igorjevem pohodu, 13. stoletje.
180. Junaki Pesmi o Cidu: don Rodrigo Diaz de Vivar, Mavri,
181. Osebe iz Pesmi o Nibelungih: Siegfrid, Kriemhilda, Gunter, Brunhilda, Hagen, Atila

182. Dva cikla, iz katerega je nastala Pesem o Nibelungih: nordijski (skandinavski) in južni (nemški)
183. Osebe iz Pesmi o Igorjevem pohodu: Igor iz Novgoroda, Polovci
184. Kdaj se formira pojem španske romance? V času od 13. do 15. stol.
185. Kdo je uporabljal motiv Cida? Corneille
186. Datacija trubadurske lirike: 11. stol – 14. stol.
187. Kraj trubadurske lirike: dvori Provansalije, Francije, severne Italije, Nemčija, Avstrija, Portugalska, Španija
188. Dve vrsti trubadurske lirike: ljubezenska, socialno-aktualna
189. Predstavniki trubadurske lirike v Provansi, Nemčiji, Franciji: Provansa: Guillaume iz Poitiersa, Jaufre Rudel, Bernart de Ventadorn, Bertan de Born, Arnaut Daniel, Marcabru, Peire Vidal; Nemčija: Dietmar von Aist, Walther von der Vogelweide, Oswald von Wolkenstein; Francija: Chretien de Troyes.
190. Vrste viteškega romana: dvorsko-viteški, pustolovski, ljubezenski, religiozni
191. Dva cikla viteškega romana: klasični, bretonski
192. Trije romani klasičnega cikla: Roman o Aleksandru, Roman o Tebah, Roman o Eneju, Roman o Troji.
193. Trije romani bretonskega cikla: O kralju Arthurju in vitezih Okrogle mize, O svetem Graalu, Roman o Tristanu in Izoldi, Parzival
194. Najpomembnejši predstavnik viteškega romana: Chretien de Troyes
195. Dela Chretien de Troyesa: Tristan in Izolda, Contes de Graal, Yvain, Erec in Enide, Lancelot, Cliges,
196. Največji nemški srednjeveški epik in delo: Wolfram von Eschenbach: Parzival
197. Tristan in Izolda – obdelava motiva: Chretien de Troyes, Beroul, Thomas de Bretagne.
198. Vrste dramatike: Posvetne igre, duhovne igre
199. Kdaj nastane farsa? 15. stol.
200. Najpomembnejši primer srednjeveške posvetne igre in datacija: Burka o jezičnem dohtarju, 1464 – 69.
201. Glavni predstavnik sladkega novega sloga in datacija: Dante Alighieri (1265 – 1321)
202. Tri Dantejeva dela in datacija: Božanska komedija (1307-1313), Novo življenje (1292), De volgari eloquentia (1304-1308), Monarchia (po letu 1310).
203. Osebe Božanske komedije in datacija: pesnik, Vergil, Beatrice; (1307-1313)
204. Dva predstavnika poezije 15. stol.: Charles d'Orleans, François Villon
205. Tri Villonova dela: Mali testament, Veliki testament, Epitaf v obliki balade, napisane za obsojene na vešala.
206. Dve najbolj znani islandski sagi: Saga o Njalu, Saga o Hrafønklju.

RENEZANSA IN BAROK

207. Liriki 16. stoletja: Michelangelo Buonarroti, Gaspare Stampa, Pietro Bembo, Clement Marot, Joachim Du Bellay, Louise Labe, Ronsard
208. Trije baročni pesniki: Marino, Gongora, John Donne, M. Opitz
209. Datacija Tassovega Osvobojenega Jeruzalema: 1575
210. Datacija Hamleta: 1600/01
211. Datacija Spenserjeve Vilinske kraljice: 1590-95
212. Datacija Miltonovega Izgubljenega raja: 1667
213. Datacija Ariostovega Besnečega Orlanda: 1503-1532

214. Datacija Camõesove Luzijade: 1570
215. Štiri Cervantesova prozna dela: Don Kihot, Zgledne novele, Galatea, Prigode Persila in Sigismunde.
216. Najpomembnejši francoski renesančni roman in datacija: François Rabelais: Gargantua in Pantagruel, izhajal je od 1533 dalje, zadnja je izšla 1562.
217. Baročni tipi romana: heroično – galantni roman, baročno – potepuški roman.
218. Najpomembnejši baročni roman: Hans Jacob Christoffel Grimmelshausen: Simplicus Simplicissimus, 1668.
219. Dva tipa renesančne dramatike v 16. stoletju v Italiji: tragedija in komedija (commedia erudita, commedia dell'arte, pastirska igra)
220. Datacija Calderonove drame Sodnik Zamejski: 1644.
221. Datacija Romea in Julije, Othello, Julija Cezarja, Kralja Leara: Romeo in Julija – 1594/95, Othello – 1604/05, Julij Cezar – 1599, Kralj Lear – 1605/06.
222. Štiri Calderonova dela: Sodnik Zamejski, Stanovitni princ, Življenje je sen, Dama – škrat.
223. Datacija in imena Shakespearovih obdobij in štirje primeri: 1590-1600: optimistično obdobje, obsega kraljevske drame in večino komedij →Henrik VI. Rihard III, Richard II, Kralj John, Henrik IV; 1600-1608: tragično, pesimistično obdobje, tragedije →Hamlet, Othello, Kralj Lear, Romeo in Julija, Julij Cezar; 1608-1612: obdobje romantičnih iger→Vihar, Zimska pravljica, Cymbeline.
224. Komu je Shakespeare posvetil svoje sonete? Skrivnostnemu W. H.-ju.
225. Datacija renesanse: 14. stoletje – 16. stoletje (sreda)
226. Štirje angleški renesančni liriki: Spencer, Shakespeare, Wyatt, Sidney.
227. Štirje baročni liriki: Marino, Gongora, Opitz, John Donne.
228. Dva novelista 14. stol.: Geoffrey Chancer, Giovanni Boccaccio.
229. Dva novelista 16. stol.: Cervantes, Margerita Navarska, Matteo Bandello
230. Dva baročna epa: Izgubljeni raj (Milton); Osvobojeni Jeruzalem (Tasso).
231. Trije viteški epi iz 16. stoletja: L. Ariosto: Besneči Orlando, M. M. Boiardo: Zaljubljeni Orlando, L. Pulci: Il Morgante.
232. Osebe iz Don Kihota in datacija: Don Kihot, Dulcinjeja Toboška, Sancho Pansa. Prvi del izide 1605, drugi del pa šele 1615,
233. Najpomembnejši italijanski renesančni dramatik in datacija: Machiavelli: Mandragolla, 1520.
234. Trije španski renesančni dramatik: Lope de Vega, Tirso de Molina, Pedro Calderon de la Barca.
235. Pet angleških renesančnih dramatikov: Ben Jonson, C. Marlowe, W. Shakespeare, T. Kyd, R. Greene.
236. Trije italijanski liriki 16. stoletja: Buonarroti, G. Stampa, P. Bembo.
237. Trije francoski renesančni liriki: C. Marlot, J. Du Bellay, P. Ronsard, L. Labe
238. Oblike renesančnega romana: pastirski roman, pikareskni roman.
239. Španski renesančni pesniki: J. de la Cruz, G. de la Vega, L. P. de Leon.
240. Dva predstavnika pastirske igre v 16. stol. v Italiji: T. Tasso – Aminta; Gian B. Guarini – Zvesti pastir.
241. Datacija Petrarcovih Canzonier: 14. stoletje.
242. Datacija Dekameron: 1348-1353.
243. Tri dela Boccaccia: Dekameron, Filostrato in Teseida, Ameto.
244. Trije nacionalni epi 16. stoletja: Besneči Orlando, Luzijada, Osvobojeni Jeruzalem.

- 245. Datacija Simplicius simplicissimus: 1668.
- 246. Italijanski renesančni komediograf: Goldoni, Machiavelli, Ariosto.
- 247. Kdo je upodobil lik Don Juana? Moliere, Byron, Puškin.
- 248. Španski baročni dramatik: Calderon.
- 249. Trije pisci sonetov v 16. stoletju: Shakespeare, Ronsard, Du Bellay, P. Bembo, G. Stampa.
- 250. Trije avtorji, ki so upodobili motiv Fausta: Goethe, Marlowe, Mann.

KLASICIZEM

- 251. Datacija klasicizma in osnovne poteze: 17. stoletje; vrh za časa Ludvika XIV, racionalizem, zgledovanje po antiki, Descartesov vpliv.
- 252. Pet francoskih klasicistov: Moliere, Racine, Corneille, M. de Lafayette, J. de Lafontaine.
- 253. Trije francoski klasicistični pesniki: Lafontaine, Boileau, Malherbe.
- 254. Datacija Ljudomrznika in Tartuffa: Ljudomrznik: 1666; Tartuffe: 1664-69.
- 255. Zvrsti v klasicizmu: lirika, dramatika, miselna proza, roman, novela.
- 256. Trije predstavniki miselne proze: Pascal, F. la Rochefoucauld, J. Benigne Bossuet, J. de L Bruyere.
- 257. Pet tipov miselne proze: zgodovinska, filozofska, moralistična, pisemska, memoarska.
- 258. Datacija Corneillovega Cida in dve osebi: 1636; Himena in don Rodrigo.
- 259. Tri dela Corneilla: Cid, Lažnik, Pompejeva smrt, Horacij.
- 260. Štiri dela Racina in datacija: Fedra – 1667, Andromaha – 1667, Berenika – 1670, Britanik – 1669.
- 261. Pet Molierovih komedij: Tartuffe, Ljudomrznik, Šola za žene, Namišljeni bolnik, Žlahtni meščan.
- 262. Največji komediograf 17. stoletja: Moliere.
- 263. Največji klasicistični roman, dve osebi, datacija: M. de Lafayette: Kneginja Klevska, 1678; kneginja Klevska, vojvoda Nemourski, Zaide.

RAZSVETLJENSTVO

- 264. Datacija razsvetljenstva: 18. stoletje
- 265. Tri filozofske podlage za razsvetljenstvo: empirizem, senzualizem, utilitarizem, racionalizem.
- 266. Najpomembnejši francoski predstavnik: Voltaire
- 267. Katero delo sodi v vrh razsvetljenstva, datacija: Enciklopedija, 1717-1783
- 268. Zvrsti razsvetljenstva: lirika (didaktična, refleksivna, družabna, priložnostna, basen), proza (roman, miselna proza), dramatika (drama, komedija)
- 269. Angleški pesnik in dela: A. Pope (Esej o kritiki, Esej o človeku, Dunejada, Windorski gozd, Ugrabljeni koder).
- 270. Italijanski pesnik in delo: Guiseppe Parini (Dan).
- 271. Ruski pesnik in delo: Ivan Andrejevič Krilov: Basni
- 272. Vrste razsvetljenskega romana: satirično-utopični, realistični, pustolovski, potopisni, filozofski, potepuški.
- 273. Pet predstavnikov razsvetljenskega romana: Voltaire, Defoe, Swift, Diderot, Fielding, Wieland.
- 274. Datacija Guliverjevih potovanj: 1726.
- 275. Tri Swiftova dela: Guliverjeva potovanja, Boj knjig, Zgodba o sodu.

276. Štiri Voltairova dela: Filozofska pisma, Devičica, Stoletje Ludvika XIV, Zadig.
 277. Dve deli Defoeja in datacija: Moll Flanders (1721/22), Robinson Crusoe (1719).
 278. Štiri dela Fieldinga: Tom Jones, Amelia, Joseph Andrews, Pamela.
 279. Datacija Toma Jonesa in tri osebe: 1749, Tom Jones, dekle Sofija, polbrat Blifil
 280. Pet dramatikov: Voltaire, Lessing, Beaumarchais, Lillo, Goldoni, Diderot.
 281. Največji nemški razsvetljenski dramatik: G. E. Lessing.
 282. Tri Lessingova dela: Hamburška dramaturgija, Miss Sara Sampson, Modri Natan.
 283. Tri Voltairove drame: Edip, Zaide, Mahomet.
 284. Trije predstavniki razsvetljenske meščanske drame: Lillo, Lessing, Diderot.
 285. Dve Diderotovi drami in trije romani: dram: Nezakonski sin, Družinski oče; romani: Nuna, Rameaujev nečak, Fatalis Jacques.
 286. Tri Goldonijeve drame: Kavarnica, Sluga dveh gospodov, Krčmarica Mirandolina.
 287. Trije enciklopedisti: Diderot, D'Alemert, Rousseau.
 288. Tri dela Popa: Esej o kritiki, Esej o človeku, Windsorski gozd, Dunciada, Ugrabljeni koder.
 289. Parinijevo delo: Dan.
 290. Datacija Figarove svatbe: 1784.
 291. Štirje angleški pripovedniki: Swift, Dafoe, Fielding, Smollet.
 292. Datacija Kandida: 1759.
 293. Trije komediografi: Beaumarchais, Goldoni, Marivaux.
 294. Datacija Seviljskega brivca: 1775.

PREDROMANTIKA

295. Datacija predromantike in glavne značilnosti: 1760-1800. Na mesto jasnega razuma, ki razčlenjuje in kritizira, postavlja predromantika moč čustva, strasti in razpoloženja, zoper razumski deizem uveljavlja osebno vernost, ki je čustveno obarvana ali pa ga nadomešča s panteizmom, na svet ne gleda več optimistično v luči čutnih užitkov in razumne težnje k sreči, v življenju odkriva predvsem njegovo pesimistično stran, minevanje, smrt, odpoved, razočaranja, obup, zanima jo posameznikovo notranje življenje, pa tudi narava, ki jo posameznik doživlja v samotnih razpoloženjih.
 296. Datacija sentimentalizma: 1730-1780
 297. Predstavniki sentimentalizma: Richardson, Sterne, Gray, Goldsmith, Klopstock, Rousseau.
 298. Enajst predromantikov: Rousseau, Goethe, Schiller, Goldsmith, Sterne, Burns, Blake, Herder, Klopstock, Klinger, Richardson.
 299. Najpomembnejša Klingerjeva drama: Sturm und Drang.
 300. Od kod izvira ime viharništvo, datacija štirje predstavniki: v izvorniku imenovana Sturm und Dang – vihar in zalet; 1767-1785; Rousseau, Klopstock, J. G. Haman, Herder.
 301. Zvrsti predromantike: lirika, epika (ep, roman, baladno pesništvo), drama (tragična drama, tragikomedija, resnobno – groteskna drama).
 302. Kdo je ustvaril pojem ljudske pesmi in kdaj: Herder, Volkslied, 1778/79
 303. Prvi nemški pisec umetnih balad, naslov, datacija: G. A. Bürger: Lenora, 1774.

304. Šest Goethejevih balad in štiri drame: balade: Duhovin, Ribič, Kralj iz Tule, Korintska nevesta, Črnošolec, Bog in bajadera; drame: Goetz von Berlichingen, Egmont, Ifigenija na Tavridi, Torquato, Tasso, Faust.
305. Štiri Schillerjeve balade: Potapljač, Rokavica, Polikratov prstan, Ibikovi žerjavi, Hero in Leander.
306. Štirje angleški predromantični liriki in trije romanopisci: liriki: R. Burns, W. Blake, J. Macpherson, T. Gray; romanopisci: L. Sterne, S. Richardson, O. Goldsmith
307. Štiri zbirke Blaka: Spevi nedolžnosti, Knjiga Thel, Poroka neba in pekla, Spevi izkušenj, Evropa, Jeruzalem, Milton.
308. Najpomembnejši nemški predromantični lirik in zbirke/pesmi: J. W. Goethe: Rimske elegije, Zahodno - Vzhodni divan, Popotnikova nočna pesem, Majska pesem, Na jezeru.
309. Datacija Goethejeve zbirke Zahodno – Vzhodni divan: 1819.
310. Osrednja predromantična zvrst: sentimentalni roman
311. Predstavniki sentimentalnega romana in dela: S. Richardson/Pamela ali poplačana krepost, Clarissa Harlowe , Sir Charles Grandison/ O. Goldsmith/Wakefieldski župnik/ L. Sterne/Življenje in mnenja Tristrama Shandyja, Sentimentalno potovanje po Franciji in Italiji/ A. F. Prevost d'Exiles/Zgodba viteza des Grieuxa in Manon Lescaut/ P. S. F. C. de Lacos/Nevarna razmerja, Rousseau/Nova Heloiza/ Goethe/Faust.
312. Trije Richardsonovi romani: Pamela ali poplačana krepost, Clarissa Harlowe, Sir Charles Grandison.
313. Datacija weimerske klasike: 1770
314. Dva epa 2. pol. 18. stol.: F. G. Klopstock: Mesija, J. W. Goethe: Herman in Doroteja.
315. Trije predromantični pisci balad: G. A. Bürger, J. W. Goethe, F. Schiller, T. Percy
316. Dva Rousseaujeva romana: Julija ali Nova Heloize, Izpovedi.
317. Goethejevi romani: Trpljenje mladega Wertherja, Učna leta Wilhelma Meistra, Popotna leta Wilhelma Meistra, Izbrane sorodnosti.
318. Datacija in tri osebe Schillerjevega Wallensteina: 1800; Wallenstein, Max Piccolomini, Tekla.
319. Pet Schillerjevih dram: Wallenstein, Marija Stuart, Don Karlos, Devica Orleanska, Wilhelm Tell.
320. Datacija Fausta: 1808, 1832.
321. Tri osebe iz Fausta: Faust, Mefisto, Marjetica.
322. Datacija Nove Heloize in dve osebi: Saint-Preux, Julija Wolmar; 1761
323. Datacija Trpljenje mladega Wertherja in glavna junaka: 1774; Lotte, Werther.
324. Zadnja velika evropska tragedija: Wallenstein.
325. Predromantični tokovi: sentimentalizem, ossianizem, viharništvo, poezija grobov in noči, deskriptivno pesništvo.

ROMANTIKA

326. Datacija romantike: prva polovica 19. stoletja.
327. Zvrsti romantike: lirika, dramatika, roman, novele, epsko pesništvo.
328. Osnovne poteze romantike: razklanost med stvarnostjo in idalom, stvarnost se jim zdi slaba, ker prinaša nesrečo, razočaranje, zlo. Idealna resničnost se po mnenju romantikov skriva v notranjosti vsakega posameznika. Razkol med stvarnostjo in

idealom se zdi romantikom nepremostljiv, ne preostane mu drugega kot da resignirano prenaša neskladnosti ideala in stvarnosti ter se polagoma sprijazni z usodo. Iz stvarnosti beži v svet čustev in domišljije, zaupa v boljšo prihodnost.

329. Najpomembnejši nemški pripovednik: E. T. A. Hoffman
330. Najpomembnejši Hoffmanov roman in datacija: Življenjski nazori mačka Murra, 1820.
331. Trije angleški liriki: John Keats, W. Wordsworth, P. B. Shelley.
332. Dva angleška dramatika: G. N. G. Bayron, P. B. Shelley.
333. Dva angleška epika: G. N. G. Bayron, S. T. Coleridge.
334. Najpomembnejši angleški pripovednik: W. Scott.
335. Štirje francoski pesniki: Victor Hugo, A. de Lamartine, A. de Vigny, A. Musset
336. Dva francoska pripovednika: V. Hugo, G. Sandova.
337. Štirje francoski dramatik: V. Hugo, A. de Vigny, A. Musset, A. Dumas st.
338. Najpomembnejši italijanski pripovednik in delo: A. Manzoni, Zaročenca.
339. Datacija Manzonijevih Zaročencev in junaka: 1825-1827; Lucija, Rezo.
340. Trije poljski liriki: A. Mickiewicz, J. Słowacki, Z. Krasinski.
341. Dva češka romantika: J. Kollar, K. H. Macha.
342. Trije ameriški romantiki: W. Irving, E. A. Poe, J. F. Cooper.
343. Tri dela Hölderlina: Kruh in vino, Hyperion, Empedoklova smrt, Mnemosina.
344. Tri dela Novalisa: Himne noči, Krščanstvo ali Evropa, Heinrich von Ofterdingen.
345. Štiri dela Wordswortha: Lirske balade, Potovanje, Preludij, Peter Bell, Tintern Abbey.
346. Datacija Lirskih balad: 1798.
347. Štiri dela Shelleya: Oda svobodi, Oda zapadnemu vetru, Adonias, Alastor, Epipsichydion.
348. Pet del Keatsa: Hyperion, Slavcu, Melanholiji, Jeseni, Domišljiji, Grški žari.
349. Pet del Lamartina: Poetična razmišljanja, Osamljenost, Večer, Dolina, Jezero, Jesen.
350. Dve deli Vignyja: Usode, Starodavni in svobodni spevi.
351. Šest lirskih zbirk Hugoja: Orientalske pesmi, Jesensko listje, Somračni spevi, Notranji glasovi, Žarki in sence, Kazni, Premišljevanja.
352. Naslov Mussetove zbirke: Noči.
353. Delo Leopardija: Canti.
354. Štiri dela Mickiewicza: Gospod Tadej, Poezije, Sonety, Krimski sonety, Resignacija.
355. Delo Słowackeega: V Švici.
356. Štiri Puškinova lirski dela: Zimski večer, Zimska pot, Prerok, Pesnik.
357. Puškinova dela: Jevgenij Onjegin, Pikova dama, Zimski večer, Zimska pot, Prerok, Pesnik.
358. Dve Keatsovi pesnitvi z epsko snovjo: Hyperion, Isabelle, Endymion.
359. Tri Keatsova lirski dela: Melanholiji, Slavcu, Grški žari, Jeseni, Domišljiji.
360. Lamartinova pesniška zbirka in datacija: Poetična razmišljanja, 1820.
361. Osem romantičnih epikov: G. N. G. Bayron, T. S. Coleridge, J. Keats, M. J. Lermontov, A. S. Puškin, H. Heine, A. Mickiewicz, K. H. Macha.
362. Dva ruska epika: M. J. Lermontov, A. S. Puškin.
363. Najpomembnejši poljski epik: A. Mickiewicz.
364. Najpomembnejši češki epik: K. H. Macha.

365. Tri pesnitve Słowackega: Kralj – duh, Oče okuženih, Waclaw, Anhelli, Beniowski.
366. Pet pesnitev Puškina: Jevgenij Onjegin, Cigani, Poltava, Bratje razbojniki Ruslan in Ljudmila.
367. Najpomembnejša ruska pesnitev: Jevgenij Onjegin.
368. Dve pesnitvi Lermontova: Mciri, Demon.
369. Najpomembnejše Lermontovo pripovedno delo in glavni junak: Junak našega časa, Pečori.
370. Dve pesnitvi in tri zbirke Heineja: pesnitve: Nemčija, Zimska pravljica, Atta Troll; zbirke: Pesmi, Knjiga pesmi, Nove pesmi.
371. Štiri romantične epske zvrsti: roman, epska pesnitev, novela, pripovedka.
372. Trije poljski romantiki: Słowacki, Mickiewicz, Krasinski.
373. Trije ruski romantiki: Lermontov, Puškin, Gribojedov.
374. Deset nemških romantikov: Heine, von Kleist, Hölderlin, Hoffman, Novalis, Schlegel, Schlegel, Grillparzer, Paul, Tieck.
375. Tri dela Coleridga: Pesem starega mornarja, Kubla Hhan, Christabel.
376. Šest del in tri zbirke Bayrona: dela: Romanje Childa Harolda, Parizina, Don Juan, Džaur, Nevesta iz Abida, Korzar, Lara, Obleganje Korinta, Vizija sodbe; zbirke: Brezdelne ure, Hebrejske melodije,
377. Datacija Bayronovega Romanje Childa Harolda in Don Juana: Romanje Childa Harolda: 1812-1819; Don Juan: 1818-1821.
378. Datacija Parizine: 1815.
379. Datacija Machove pesnitve Maj: 1836.
380. Najpomembnejše delo Mache: Maj.
381. Šest del Mickiewicza in dve pesnitvi: pesnitvi: Gospod Tadej, Granzya, Poezje, Sonety, Resignacija, Krimski soneti, Praznik mrtvih.
382. Najpomembnejše Mickiewiczovo delo in datacija: Gospod Tadej, 1834.
383. Štirje nemški pesniki: Hölderlin, Novalis, Heine, Tieck.
384. Pet nemških pripovednikov: Hoffman, Novalis, Motte, Chamisso, Eichendorf.
385. Dva nemška romana: Življenjski nazori mačka Murra, Hudičevi napoji.
386. Pet zgodovinskih romanov: Starinar, Ivanhoe, Zaročenca, Notredamski zvonar, Quo vadis.
387. Dve deli Hoffmana: Življenjski nazori mačka Murra, Pripovedke.
388. Tri drame von Kleista: Razbiti vrč, Hermannova bitka, Princ Homburški.
389. Trije ruski dramatik: Puškin, Lermontov, Gribojedov.
390. Datacija Borisa Godunova: 1831.
391. Zvrsti dramatike: usodnostna drama, dramska pesnitev, melodrama, tragedija.
392. Štirje ruski pesniki 19. stoletja: Lermontov, Puškin, Tjutčev, Nekrasov.
393. Dve osebi iz romana Življenjski nazori mačka Murra: Murr, Kreisler.
394. Tri Puškinova prozna dela: Pikova dama, Stotnikova hči, Dubravski.
395. Glavna oseba iz Junaka našega časa: Pečorin, 1839/40.
396. Dva predstavnika socialnega romana: Victor Hugo, George Sandova.
397. Kdo predstavlja vrh socialnega romana: Victor Hugo.
398. Predstavniki grozljivo-fantastičnega romana: E. A. Poe, E. T. A. Hoffman.
399. Datacija Hugojevega romana Notre dame de Paris in še en roman: 1831; Nesrečniki.
400. Pet nemških dramatikov: von Kleist, Tieck, Grillparzer, Müller, Werner.

401. Dve drami Tiecka: Obuti maček, Cesar Oktavijan, Življenje in smrt sv. Genovefe.
402. Tri drame Byrona: Manfred, Marino Faliero, Werner, Kajn, Nebo in zemlja.
403. Shelleyeva drama: Osvobojeni Prometej, Cencliji.
404. Kdo uporabi motiv Prometeja: Shelley, Aishilos.
405. Dumasova drama: Henrik III in njegov dvor.
406. Tri Hugojeve drame: Cromwell, Hernani, Kralj se zabava.
407. Štiri De Musetove drame: Mariannine kaprice, Z ljubeznijo se ni šaliti, Fantasio, Lorenzaccio.
408. Italijanski predstavnik zgodovinske drame: Manzoni.
409. Naslov Mieckiewiczeve drame: Praznik mrtvih.
410. Pet dram Słowackega: Maria Stuart, Duhovnik Marek, Kordian, Mazepa.
411. Drama Gribojedova: Gorje pametnemu.
412. Pet Puškinovih dram: Boris Godunov, Kamniti gost, Mozart in Salieri, Skopi vitez, Gostija v času kuge.
413. Lermontova drama: Maškarada.
- Dva avtorja dram z motivom Marie Stuart: F. Schiller, Słowacki.
414. Devet del Słowackega: Duh – kralj, Duhovnik Marek, Maria Stuart, Oče okuženih, Waclaw, Anhelli, V Švici, Kordian, Balladyna, Lilla Weneda, Mazepa, Fantazy, Salomejin srebrni sen.

REALIZEM IN NATURALIZEM

415. Datacija realizma: 1830-1880.
416. Vrste realizma: romantični, poetični, objektivni, psihološki, kritični, impresionistični.
417. Zvrsti realizma: lirika (osebno izpovedna, refleksivna, socialna), epika (novele, roman), dramatika (tezna drama, psihološka drama).
418. Datacija naturalizma: 1870-1900.
419. Filozofski sistem naturalizma: pozitivizem.
420. Začetnik eksperimentalnega romana: Emile Zola (1870)
421. Angleški realisti: Charles Dickens W. M. Thavkeray, T. Hardy, G. Eliot, S. Butler, A. Trollope, G. Meredith.
422. Šest Dickensovih romanov: David Copperfield, Oliver Twist, Pusta hiša, Božična pesem, Velika pričakovanja, Pickwickovci, Povest o dveh mestih.
423. Šest ruskih realistov: N. V. Gogolj, F. M. Dostojevski, L. N. Tolstoj, I. S. Turgenjev, N. A. Nekrasov.
424. Trije nemški realisti: G. Büchner, G. Freytag, B. Aurebach.
425. Dva norveška realista: Bjoernstjerne Bjoernson, Henrik Ibsen.
426. Najpomembnejši švedski realist: Avgust Strindberg.
427. Štirje liriki: F. I. Tjutčev, N. A. Nekrasov, T. Gutier, C. Liconte de Lisle.
428. Tri dela Nekrasova: Mraz, rdeči nos, Komu je v Rusiji dobro, Ruske žene.
429. Glavna oseba v Stendhalovem Rdeče in črno: Julien Sorel.
430. Datacija Balzacove Človeške komedije in delitev s primeri: 1841; Študije nravi, Filozofske študije, Analitične študije.
Študije nravi: prizori iz zasebnega življenja/Polkovnik, Chabert, Oče Goriot/, prizori iz provincialnega življenja /Lilija v dolini, Zgubljene iluzije, Župnik iz Toursa/, prizori iz pariškega življenja /Blišč in beda kurtizan, Teta Liza, Striček Pons/, prizori iz političnega življenja, prizori iz vojaškega življenja, prizori iz podeželskega

- živeljenja /Podeželski zdravnik/. Filozofske študije: Šagrinova koža, Iskanje absolutnega, Louis Lambreert, Seraphita. Analitične študije.
431. Dve Balzacovi deli iz filozofskih študij: Šagrinova koža, Iskanje absolutnega.
 432. Štiri osebe iz Davida Copperfilda: David Copprefild, Micawaber, Peggotty, Betsy, Trotwood.
 433. Tri dela Thackeraya: Semenj ničevosti, Pendennis, Henry Esmond, Newcomes.
 434. Datacija Semnja ničevosti: 1847/48.
 435. Datacija Madame Bovary: 1857.
 436. Pet del Turgenjeva: Rudin, Plemiško gnezdo, Očetje in sinovi, Prva ljubezen, Lovčevi zapiski.
 437. Trije romani Turgenjeva: Rudin, Plemiško gnezdo, Očetje in sinovi.
 438. Datacija Ane Karenine: 1873-1876.
 439. Pet del Tolstoja: Vstajenje, Ana Karenina, Vojna in mir, Kreutzerjeva sonata, Deška leta, Moč teme.
 440. Štirje Tolstojevi poučni, moralistični in polemični teksti: Kritika dogmatične teologije, O življenju, Božje kraljestvo je v nas, Ne morem molčati, O smrtni kazni, Kaj je umetnost.
 441. Datacija Bratov Karamazov in štiri osebe: 1879/80, Aljoša, Ivan, Dmitrij, Fjodor, Smerdjakov.
 442. Tri Ibsenove zgodnje drame: Peer Gynt, Cesar in Galilejec, Brand Pretendenti na prestol.
 443. Obdobja Ibsenovega ustvarjanja in datacija: obdobje romantične tradicije 1849-1877; obdobje realističen dramatike 1877-1886; simbolistično obdobje 1886-1899.
 444. Štiri Ibsenove drame iz 3. obdobja: Hrdde Gabler, Rosmersholm, Gospe z morja, Ko se mrtvi zbudimo.
 445. Tri Ibsenove drame iz 2. obdobja: Strahovi, Nora, Stebri družbe.
 446. Datacija Nore: 1879.
 447. Pet novel Čehova: Stepa, Moje življenje, Kmetje, Dama s psičkom, Dvoboj.
 448. Tri Strindbergova avtobiografska dela: Sin služkinje, Bedakova izpoved, Inferno.
 449. Tri Strindbergove naturalistične drame: Oče, Gospodična Julija, Upniki.
 450. Pet Strindbergovih dram po letu 1890: Velika noč, Advent, Sonata strahov, Mrtvaški ples, Sanjska igra.
 451. Datacija Gospodične Julije in dva lika: 1888; Julija, Jean.
 452. Datacija Sonate strahov: 1907.
 453. Datacija Zločina in kazni, dve osebi: 1866; Marmeladov, Ivanovna.
 454. Dva romana Maupassanta: Njeno življenje, Lepi striček.
 455. Datacija Zolajevega cikla o Rougon-Macquartovih in dva cikla: 1871-1893; Troje mest, Štirje evangeliji.
 456. Kateri roman predstavlja vrh cikla o Rougon-Macquartovih in štirje romani: Germinal (vrh), Lovski plen, Trebuh Pariza, Nana, Beznica, Človek-zver.
 457. Datacija Germinala: 1885.
 458. Pet realističnih dramatikov: G. Büchner, L. N. Tolstoj, G. Hauptman, A. P. Čehov, H. Ibsen, A. Strindberg.
 459. Tri Büchnerjeve drame: Woyzek, Lenz, Dantonova smrt.
 460. Najvidnejši evropski dramatik naturalist: G. Hauptman.
 461. Pet Hauptmanovih del: Tkalci, Pred sončnim vzhodom, Samotni ljudje, Potopljeni zvon, Hannelina pot v nebesa, Bobrov kožuh.

462. Datacija Češnjevega vrta in glavna lika: 1903; Ranjevska, Lopahin.
463. Tri drame Čehova brez Češnjevega vrta: Tri sestre, Striček Vanja, Utva.
464. Osrednji lik Germinala: Etienne Rougen.
465. Pet naturalistov: G. Hauptman, E. Zola, G. de Maupassant, H. Ibsen, A. Strindberg.
466. Datacija Mrtvih duš in osrednji lik: 1842; Čičikov.
467. Štiri dela Gogolja: Mrtve duše, Taras Bublja, Revizor, Nos, Plašč, Večeri na pristavi blizu Dikanjke.
468. Štirje francoski realisti: G. Flaubert, H. de Balzac, Strindberg, T. Gutier, T. de Banville.
469. Datacija Rdeče in črno: 1830.
470. Tri dela Stendhala: Rdeče in črno, Parmaska kartuzija, Lucien Leuwen.ž
471. Šest romanov Balzaca: Oče Goriot, Šagrinova roža, Striček Pons, Teta Liza, Izgubljene iluzije, Blišč in beda kurtizan, Kmetje.
472. Datacija Očeta Goriot: 1833.
473. Datacija Davida Copperfilda: 1849/50.
474. Največji francoski novelist 19. stol.: Guy de Maupassant.
475. Tri Floubertova dela: Gospa Bovary, Vzgoja srca, Salambo, Skušnjava sv. Antona
476. Datacija Vojne in miru: 1864-1869.
477. Šest romanov Dostojevskega: Zločin in kazen, Besi, Idiot, Bratje Karamazovi, Ponižani in razgaljeni, Zapiski iz mrtvega doma, Mladec.
478. Datacija Strahov in dva osrednja lika: 1881; Osvald, gospa Avlingova.
479. Datacija Revizorja: 1835.
480. Tri Hauptmannove simbolistične drame: Bobov kožuh, Hannelina pot v nebesa, Potopljeni zvon.
481. Tri Hauptmannove naturalistične drame: Tkalci, Pred sončnim vzhodom, samotni ljudje.
482. Najpomembnejša Hauptmannova drama: Tkalci.

NOVA ROMANTIKA

483. Datacija nove romantike: 1850➔ (segala je v 20. stoletje)
484. Smeri nove romantike: senzualizem, spiritualizem, impresionizem, individualizem.
485. Glavne poteze nove romantike: v ospredje je postavila človekovo notranjost, jih razglasila za edino zares pomembno resničnost. Zanimali so jo nevsakdanji, metafizični, spiritualistični vidiki doživljanja. Pritegovala so jo izjemna, individualna, celo patološka čustvena stanja. Važnejši od stvarnosti je svet domišljije.
486. Pet dekadentov: Oscar Wilde, A. Rimbaud, C. Baudelaire, P. Verlaine, A. Schnitzler.
487. Trije francoski simbolisti: Baudelaire, Mallarmé, Verlaine.
488. Najpomembnejši angleški novoromantik: Oscar Wilde.
489. Sedem lirikov: Mallarme, Rimbaud, Verlaine, Baudelaire, Verhaeren, Wilde, Whiteman.
490. Tri Baudelairova dela in datacija: Pariški spleen (1869), Rože zla (1857), ?
491. Pet pesniških zbirk Verlaine: Vzporedno, Saturnijske pesmi, Galantna slavja.
492. Tri dela Rimbauda: Pijani čoln, Iluminacije, Obdobje v peklu.
493. Tri dela Mallarmeja: Favново popoldne, Blodenja, Verzi in proza.

494. Šest pesniških zbirk Verhaerena: Večer, Flamka, Burne noči, Jasne ure, Menihi, Črne plamenice.
495. Lirska zbirka Whitmana: Travne bilke (1855).
496. Dve lirski deli Wilda: Pesmi, Jetniška balada iz Readinga.
497. Začetnik novoromantičnega pripovedništva in delo: J. K. Huysmann: Narobe.
498. Štiri Wildova pripovedna dela in datacija: Slika Dorian Gray (1890), Hiša granatnih jabolk (1891), Srečni princ (1888).
499. Deset del Wilda: Saloma, Važno je biti resen, Idealni soprog, Pahljača, Pesmi, Jetniški baladi iz Readinga, De profundis, Srečni princ, Hiša granatnih jabolk, Zločin lorda Arthura Savila, Slika Dorian Gray, Narobe.
500. Štiri Wildove drame: Saloma, Važno je biti resen, Idealni soprog, Pahljača lady Windermere.
501. Višek Wildove dekadence dramatika in datacija: Saloma, 1892.
502. Pet Maeterlinckovih dram: Sinja ptica, Slepci, Notranjost, Sedem princes, Princesa Maleine.
503. Dva novoromantična dramatika: Wilde, Maeterlinck.
504. Datacija Pijanega čolna: 1886.
505. Pet francoskih pesnikov 2. pol. 19. stol.: Baudelaire, Mallarme, Verlaine, Rimbaud, Jean Moreas.

KNJIŽEVNOST 20. STOLETJA

506. Struje 20. stoletja: socialni realizem, nova romantika, kubizem, moderni roman, modernizem, futurizem, ekspresionizem, eksistencializem, postmodernizem.
507. Kdaj je nastal kubizem, trije predstavniki: 1907. G. Apollinaire, M. Jacob, J. Cocteau.
508. Kdaj, kdo in kje predstavi futuristični manifest: F. T. Marinetti, 1913 v Italiji.
509. Kdaj in kje predstavijo dadaizem: V Švici, 1916.
510. Kdaj in kje predstavijo ekspresionizem: V Nemčiji; 1910.
511. Pet predstavnikov ekspresionizma: A. Döblin, G. Trakl, G. Kaiser, E. Toller, G. Benn.
512. Kdo in kdaj predstavi nadrealistični manifest: A. Breton, 1924.
513. Šest predstavnikov nadrealizma: F. G. Lorca, A. Breton, P. Neruda, J. Prevert, P. Eluard, R. Char.
514. Devet predstavnikov modernega romana: V. Woolf, J. Joyce, F. Kafka, M. Proust, A. Robbe-Grillet, N. Sarraute, W. Faulkner, H. Broch, M. Butor.
515. Trije predstavniki francoskega novega romana: N. Sarraute, A. Robbe-Grillet, Claude Simon.
516. Kdaj se razvije francoski novi roman: v 60-ih 20. stoletja.
517. Kdaj se razvije moderna drama in predstavniki: 1. pol 20. stol; Ionesco, Becket, Brecht, Pintorello.
518. Predstavniki absurdne drame: E. Ionesco, S. Beckett.
519. Kdaj in kje se razvije socialistični realizem: v Sovjetski zvezi, 1930, 1934 uradno.
520. Predstavniki socialističnega realizma: M. Gorki, M. Šoholov, A. Tolstoj, A. Babelj, Dos Passos.
521. Kdaj in kje se razvije eksistencializem: v Franciji, v 40. letih.
522. Predstavniki eksistencializma: A. Camus, J. P. Sartre.
523. Trije filozofi eksistencialisti: J. Kierkegard, K. Jaspers, J. P. Sartre, Heidegger.

524. Pet angleških pesnikov, pet pripovednikov, pet dramatikov: pesniki: W. B. Yeats, T. S. Eliot, W. H. Auden, S. Spender, D. Thomas; (pripovedniki): J. Conrad, R. Kipling, H. G. Wells, J. Galsworthy, G. K. Chesterton, W. S. Maugham, J. Joyce, A. L. Huxley, V. Woolf; (dramatiki): G. B. Shaw, W. B. Yeats, S. O'Casey, T. S. Eliot, J. B. Priestley, S. Beckett, C. Fry.
525. Trije nemški pesniki, pet pripovednikov, pet dramatikov: (pesniki):H. von Hofmannsthal, R. M. Rilke, E. L. Schöler; (pripovedniki):H. Mann, J. Wassermann, T. Mann, H. Hesse, A. Döblin; (dramatiki): F. Wedekind, H. von Hofmannsthal, G. Kaiser, W. Hasenclever, E. Toller.
526. Pet ameriških pripovednikov, štiri dramatiki: (pripovedniki): T. Dreiser, S. Anderson, J. London, U. B. Sinclair, S. Lewis, H. Miller; (dramatiki): E. G. O'Neil, T. N. Wilder, T. Williams, A. Miller.
527. Pet predstavnikov južnoameriške literature: J. L. Borges, F. G. Marquez, P. Neruda, J. V. Llosa, G. Ramos.
528. Trije italijanski pripovedniki: Italo Calvino, Umberto Eco, Cesare Pavese.
529. Šest francoskih pripovednikov, pet dramatikov: (pripovedniki): R. Rolland, A. Gide, M. Proust, H. Barbusse, Colette, C. F. Ramuz; (dramatiki): P. Claudel, J. Giraudoux, G. Marcel, J. Cocteau, J. P. Sartre, A. Camus.
530. Naslov Traklove pesniške zbirke: Pesmi.
531. Dve Apollinairovi zbirki: Alkohol, Kaligrami.
532. Štiri zbirke Tagoreja: Žrtveni spevi, Vrtnar, Otok, Rastoči mesec.
533. Šest lirskih del Bloka: Skriti, Dvanajst, Jambi, Snežena maska, Nočna vijolica, Svobodne misli.
534. Pesmi in pesnitve Jesenina: Sovjetska Rusija, Bezniška Moskva, Radunica, Perzijski motivi.
535. Tri zbirke Valeryja: Mlada parka, Morsko pokopališče, Spevi.
536. Šest zbirk Eluarda: Umreti, da ne umremo, Srečanje z Nemci, Dolžnost in nemir, Prestolnica bridkosti, Ljubezen, poezija, Neposredno življenje.
537. Štiri zbirke Lorce: Pesmi, Knjiga pesmi, Ciganski romancero, Pesnik.
538. Štiri dela Eliota: Pesmi, Pusta dežela, Pepelnična sreda, Štirje kvarteti.
539. Pet lirskih del Quasimonda: Življenje ni sen, Dan za dnem, Voda ni zemlja, In je naenkrat večer, S sovražnikovo peto na srcu.
540. Pet lirskih del Majakovskega in datacija: Človek (1917), Dobro! (1927), 150 000 000 (1920), V. I. Lenin (1913), Oblak v hlačah (1915).
541. Pet Pasternakovih del: Doktor Živago, Sestra moja, življenje, Teme in variacije, Leto, Poročnik Schmidt, Spektorski, Zemeljski krog.
542. Datacija Doktorja Živaga: 1958.
543. Pet Bennovih lirskih del: Morgue, Sinovi, Meso, Sipina, Statične pesmi, Pijani val, Fragmenti, Destilacije.
544. Šest zbirk Nerude: Somrak, Dvajset ljubezenskih spevov in pesem obupa, Španija v srcu, Bivališče na zemlji, Veliki spev, Trta in veter, Vrhovi Machu Picchu.
545. Štiri zbirke Senghorja: Senčni spevi, Črne hostije, Spevi za Naët, Etiopske pesmi.
546. Tri zbirke Rilkeja: Knjiga slik, Knjiga ur, Pesem o ljubezni in smrti korneta Christopera Rilkeja, Nove pesmi.
547. Dvanajst pripovednikov: J. Conrad, R. Kipling, H. G. Wells, J. Galsworthy, G. K. Chesterton, W. S. Maugham, J. Joyce, A. L. Huxley, V. Woolf, H. Mann, J.

- Wassermann, T. Mann, H. Hesse, A. Döblin, J. L. Borges, F. G. Marquez, P. Neruda, J. V. Llosa, G. Ramos.
548. Pet pripovednih del Manna: Mali gospod Friedemann, Buddenbrokovi, Tonio Kröger, Čarovna gora, Mario in čarovnik, Jožef in njegovi bratje.
549. Šest romanov Prousta in datacija: V Swanovem svetu (1913), V senci cvetočih deklet (1918), V svetu Guermantesovih (1921), Sodoma in Gomora (1921), Ujetnica (1924), Albertina je izginila (1925), Spet najdeni čas (1927).
550. Naslov in datacija Proustovega cikla romanov: Iskanje izgubljenega časa; 1913-1927.
551. Štiri pripovedna dela Joyca: Ljudje iz Dublina, Ulikses, Finneganovo prebujenje, Portret mladega umetnika.
552. Šest romanov Gida: Dnevnik Andreja Walterja, Močvirja, Zemeljska hrana, Imoralist, Ozka vrata, Vatikanske ječe, Ponarejevalci denarja, Šola za žene.
553. Štiri Kafkove novele: Preobrazba, Gladovalec, Sodba, V kazenski koloniji, Podeželski zdravnik.
554. Trije Kafkovi romani: Amerika, Proces, Grad.
555. Štiri dela Musila: Tri ženske, Zablode gojenca Törlessa, Združitev, Mož brez posebnosti.
556. Dva romana Musila: Zablode gojenca Törlessa, Mož brez posebnosti.
557. Štiri dela La Hsina: Krik, Odlašanje, Stare zgodbe povedane po naše, Resnična zgodba o A Kjuju.
558. Štiri dela Šolohova: Tihi Don, Zorana ledina, Bojevali so se za domovino, Donske povesti.
559. Trije romani Šolohova: Tihi Don, Zorana ledina, Bojevali so se za domovino.
560. Šest del Heamingwaya: Komu zvoni, Starec in morje, Zbogom orožje, Sonce tudi vzhaja, Smrt popoldne, Zeleni afriški griči, Imeti in ne imeti.
561. Šest pripovednih del Faulknerja: Absalom, Absalom! Krik in bes, Rekviem za nuno, Mesto, Vas, Ko sem umiral.
562. Pet romanov Malrauxa: Osvajalci, Kraljevska pot, Človekova usoda, Upanje, Altenburški orehi.
563. Dve esejistični deli Camusa: Mit o Sizifu, Uporni človek.
564. Štiri drame in štirje romani Camusa: (drame): Kaligula, Nesporazum, Obleganje, Pravičniki; (romani): Tujec, Kuga, Peste, Padec, Izgnanstvo in kraljestvo.
565. Pet romanov Grilleta: Videc, Žaluzije ali Ljubosumnost, Radirka, V labirintu, Načrt za revolucijo.
566. Štiri dela Borgesa; Al Araf, Izmišljije, Vrt s potmi, ki se cepijo, Žarenje Buenos Airesa.
567. Deset dramatikov: G. B. Shaw, T. S. Eliot, B. Brecht, J. Gireaudaix, M. Gorki, S. Beckett, E. Ionesco, A. Camus, J. P. Sartre, J. Anouilh.
568. Šest dram Gorkega: Na dnu, Letoviščarji, Malomeščani, Otroci sonca, Sovražniki, Vasa Železnova, Jegor Buličev in drugi.
569. Šest dram Shawa: Pygmalion, Sveta Ivana, Cezar in Kleopatra, Hiša vdovcev, Obrt gospe Warren, Candida.
570. Šest dram Brechta: Dobri človek iz Sečuana, Baal, Kavkaški krog s kredo, Bobni v noči, Mož je mož, Življenje Galilea Galilei, Dvig in padec mesta Mahagonny.
571. Pet dram Giraudoux: Amphytrion 38, Trojanske vojne ne bo, Elektra, Ondine, Sodoma in Gomora, Norica iz Chailleta, Za Lukrecijo.

572. Šest dram Anouilha: Divje dekle, Popotnik brez prtljage, Zmenek v Senilsu, Ples tatov, Euridika, Antigona, Povabilo v grad.
573. Šest Sartrovih dram in dva filozofska teksta: drame: Muhe, Za zaprtimi vrati, Umazane roke, Nepokopani mrtveci, Umazane roke, Hudič in ljubi bog; filozofska teksta: Bit in čas, Kritika dialektičnega uma.
574. Štirje Sartrovi romani: Gnus, Odlog, Smrt v duši, Zrela leta.
575. Tri Millerjeve drame: Smrt trgovskega potnika, Salemske čarovnice, Vsi moji sinovi.
576. Trije Beckettovi romani in štiri igre: romani: Molly, Malone umira, Neimenljivi; drame: Čakajoč Godota, Konec igre,
577. Šest Ionescovih dram: Stoli, Plešasta pevka, Učna ura, Jakob ali pokornost, Nosorogi, Žrtve dolžnosti.
578. Dela Reymonta: Kmetje, Upor, Komedijantka, Vampir, Sanjač, Obljubljena dežela, Kmetje, Leto 1794.
579. Dela Gorkega: Zakonca Orlova, Bosjaki, Foma Gordejev, Trije ljudje, Mati, Detinstvo, Med ljudmi, Moje univerze, Artamonovi, Življenje Klime Samgina.
580. Dela Solženicina: En dan Ivana Denisoviča, Rakov oddelek, Privi krog, Avgust štirinajstega, Arhipelag Gulag, Teliček in hrast.
581. Datacija: V pričakovanju Godota (1952), Muhe (1942), Plešasta pevka (1950), Vrhovi Machu Piccu (1945), Smrt v Benetkah (1913), Prebujenje (1959 – Finnegan), Ljudje iz Dublina (1914), Portret mladega umetnika (1916), Ulikskes (1922), Preobrazba (19156), Proces (1925), Grad (1926), Amerika (1927), Stare zgodbe (Lu Hsin, 1935), Tihi don (1928, 1929, 1933, 1940), Zbogom orožje (1929), Komu zvoni (1940), Starec in morje (1952), Tujec (1942), Kuga (1947), Padec (1956).